

της Χαλκίδος και 'Ανθος 'Αρθών' — το Λεωνόγειο Κεράσι με την Καρδίαν από Πέτραν, Κοραλιαν Μασσαί και Γλυκείαν Καρδίαν — 'Αγγελος της 'Αγάπης με την Μοσαν τοσ Λοροθ και Κύμα της Σαλαμίνας — 'Η Βαυλις της 'Ερήμου με τον Ζοφερόν Μεσαιώνα, Χρυσάνθη Ράγκον και Βασιλικήν Σαμαίτη — 'Η Χρυσόφορος Φλέψ με την Χρυσήν Πράϊαν, Χρυσόφορον Πακτωλόν και Χρυσόμαλλοθρον — 'Η Ναυτοπούλα της 'Ανδρου με τον 'Αρχιναύαρχον Εύρυδιάνην, Σαθρήν Νησιωτοπούλαν και 'Αθόνα της Τερψιθίας — 'Ο Φούβος 'Απόλλων με την Ναυτοπούλαν και Ναυτοπαίδα — 'Ο Τριανταφυλλένιος Κάμπτος με τον 'Αστέρα του Βέγα, 'Ασκληπιόδη και Φθινοπωρινήν Νύκτα — 'Η 'Αργυρά Συρίκτρα με τον 'Ιατρόν των Συνδρομητών, Καλλιφρον 'Αρακαϊάδα και Κομφιδαν της Ζωής — 'Ο Παρήγορος 'Αγγελος με το Ταπεινόν 'Ιον, Κύμην της Βερενίκης και 'Αργυράν Συρίκτραν — 'Η Ροδοστεφανωμένη 'Ανοιξις με την Δεσποινίδα Σατωβριάνδον, Στρατηγόν τω Βατερλώ και Καϊδιαν Μουσικήν — 'Η Παπαρούνα του Τσομαγιού με την Κόρη της 'Ελλάδος, Γλυκείαν 'Ελλάδα και Φτερωτήν Βαρκούλαν — 'Ο Τριφυλλί με την Εύδοκιαν Βαρδακίον — 'Ο Δ. Κάρακ με τον Παργαόν, Ρόδον της Αθήνης και 'Ολίαν τόν Γριπία — 'Η Διοτρεφεύσα με τον 'Ιατρόν των Συνδρομητών, Γουλιέλμον Τίλλον και Δημήτριάδ Βάλλον — 'Η 'Ελληνική Ναυαρχίς με τον 'Εθνικόν Τύπον, Χρυσόφορον Πακτωλόν και 'Αρχιναύαρχον Εύρυδιάνην — 'Η Λιονοσκεπής Διρφή με την Σμυρναϊκούσαν, 'Ελαφράν 'Ακατορ και Ροδοστεφανωμένην 'Ανοιξις — 'Η 'Εριθρά Κομιλία με τον 'Ηρακλία 'Αναστασιάνην και 'Ηθοποιόν Κήν — 'Ο Ναυκλήτου Ούρλιγκερλχη με τον 'Αστέρα του Βέγα, Δουλοθι του Βουνοθ και Φακλιαν Κόλλιαν — 'Ο Τρεμοσθόν 'Αστέρη με τον 'Αίλιον, Κόδρον και Κυματιούσαν Θάλασσαν.

κάθι (πολύ μ' ἐτρόμαξεν ἡ ἐπιστολή σου, ὅσα εἶδα ποῖον κίνδυνον διέτρεψες; ἄς ἔχη δόξαν ὁ Θεός πού σ' ἔσωσε· περιμένα νά μου γράψης πολλά - πολλά!) Νευροπάστορ (εἰς τὸ προσέχεις;) Μικράν Φιλοπεριέρου (δικαίαι ἡ ἀξίωσις τῶν γονέων σου, νά εἶσαι ἡ πρώτη τῆς τάξεως, — καὶ ἐπαινετός ὁ ζῆλος σου διὰ νά τοὺς εὐχαριστήσης; γράψε μου δασάκι εὐκαίριος;) Γερασίουμ Δασκαράθον (ἔλαθον; ναι, ἐκεῖ μένει ὁ φίλος μου Κ. Α.) 'Ιτέαρ ('Αγγελον τῆς 'Αγάπης' ἔστειλα.) 'Ιον τοῦ 'Αγροθ (ἐννοῶ θὰ ἔγραφες τὸ πιπιλιτάκι, πρὶν ἰδέης τὴν ἀπάντησίν μου δὲν εἶν' εἶσι;) 'Αδραν τῆς Κερκυράς (μὲ συγκινεῖ πολὺ ἡ προθυμία σου καὶ ὁ ζῆλος σου διὰ τὸ ἐσπαθῶμα ὡς πρὸς τὴν πράσιν σου, εἶνε ὁρατὰ ἀλλήλων, ἀλλὰ... πῶς καιρὸς! ἐγὼ μὲς προφθάνω νά διατάγω τὰ ὑπάρχοντα.) 'Αποπιτῶσαν 'Ελπίδα (πολὺ περίεργα ὅσα μοῦ γράφεις, καὶ δὲν εἶμπορῶ νά τα ἐξηγήσω· φαίνεται ὅτι παρεπληνίθησαν κατὰ λάθος αὐταὶ αἱ ἐπιστολαί.) 'Διγναιάν 'Αθηνῶν (βεβαίως ἐχάρην πολὺ πού μοῦ τα ἔγραφες, ἀρ' οὐ μάλιστα ἐγὼ ὑπῆρξα ἡ αἰτία τῆς χαρᾶς σου;) Πικρόφυλλον 'Αρθν (γράψε μου λοιπὸν συχνότερα.) Μαργαριτεφόρον (εἶδες λοιπὸν ὅτι αἱ ὑποφίαι σου δὲν ἦσαν βάσιμοι;) 'Αγγελον τῆς 'Αγάπης (ἀ. χωρὶς ἄλλο, θὰ δημοσιεύσω ἐν ἀπόδομα ἀπὸ τὴν ὥραν αὐτὴν ἐπιστολήν.) Βλαχοπούλαν (ναι; ἐγκρίνω σήμερον καὶ ψευδώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ σου.) Δ. Φιλέρη (πολὺ ἐγέλασα μετὰ τὸ ἐπιστόδιον δυστυχῶς, κανὲν ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα τῆς ἀδελφῆς σου δὲν εἶνε ἐλευθέρων· ἄς στείλῃ ἄλλα.) Ριον, (ἡ «'Αγγελική» ἐτελειώσεν εἰς τὸ 11ον φύλλον ἀρ' οὐ ἔγραφον ἐπάνω α Συνέχεια καὶ τέλος» ἐκείνο τὸ «ἐπατα συνέχεια» ἀπὸ κάτω, φαίνεται ὅτι εἶνε τυπογρ. λάθος.) Σοφὸν Πιττακόν, Βασιλέα τοῦ Κατέργου, κτλ.

Εἰς δασας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 18 Μαρτίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσέχεις.

157. 'Ακροστιχίς διὰ μεταμορφώσεων. Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν διὰ τῶν Μεταμορφώσεων εὐρεθησομένων λέξεων, ἀποτελοῦν τὸ νομα Ρωμαίου Αυτοκράτορος.

1. -Τὸ ὄσθ διὰ 5 μεταμορφ. νά γίνῃ (ἱερὸς τόπος)
2. -'Η Πάρος διὰ 5 * * * (εἶδος ποιήματ.)
3. -Τὸ 'Όρος διὰ 5 * * * (ζῶον)
4. -'Ο Πάριος διὰ 5 * * * (ἐπιφρημα)
5. -'Ο ὄνος διὰ 5 * * * (Κένταυρος)

'Εστάλη ὑπὸ Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου [EE]

158. 'ΕΛΛΙΠΟΣΥΜΦΩΝΟΝ. αἰ-απαί-εἰε-ωεωία-η-εασ

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Τικ-Τακ [E]

159. Φωνηεντόλιπον. πντς-★-πδ-μρς-π

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Ιστορικοῦ Παλαμηδίου [E]

160. Γρίφος. Η

πλά, 1 τοῦ νοῦ

καί, καί, τε

τίς; παί;

ας

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Λίγερμου [EE]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν πνευματικῶν δασκασίων τῶν φύλλον 1-2 καὶ 3.

1. 'Ηρακλῆς ('Ηρα, κλεις.)-2. 'Αμιός, (α, μι, σός.)-3. Σῦς-μῦς, σῦς-οὐς.-4. 'Ηλιος, 'Ηλεία, 'Ιλιον.-5. 6. 1. Θρήνος, Ρήνος, λήνος, λήρος, χήρος, χήρας, χήρα, 'Ηρα, ἄμμα, ἄσμα. 2. Τέλος, μέλος, μένος, μόνος, φόνος, φόρος, φέρρος, γάρρος, χάρρον, ἄρρον, ἄρρων, ἀρχῶν, ἀρχήν, ἀρχή.

7. Ο Κ Α 8-12. Γινωμένης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ γράμμα-
Σ Α Ι τος Α, σχηματίζονται αἱ λέξεις: Λίγρον, Σαούλ, Νεῖλος, ἀβλός, μάλλον.
Π 15. ΔΑΦΝΗ, ΗΛΙΑΣ, ΜΕΛΙΑ (ΔΗΜοσθένης, ΑΛΕΞάνδρος, ΦΙΛΙΑ,
Ν Η Η 16. ΜΕΛΙΑ (ΔΗΜοσθένης, ΑΛΕΞάνδρος, ΦΙΛΙΑ,
υ ο ι ο ς 17. ΝΑΪάς, ΗΣΑΪ.)-14
υ ο ο υ ς 18. Θρέψε φσιδι τὸ χειμῶνα, νά σε φάτ τὸ καλοκαίρι.-15.
υ υ Ν υ ς 19. 'Ο Κάτων ἦτο ἐπίσημος
ξ Ρωμαῖος

16. Πατρίς (πᾶ, τρίς.)-17. 'Όσος (ὀ, σός.)
18. 'Αμνάς, μνά.-19. 'Όχλος-λόχος.-20. 'Ο ἄνθρωπος.-21-25, 1. 'Όστις ἐπράξαε τὸν Κύριον εἶδε 2, 'Αρχηγὸν παρόντος, πᾶσα ἀρχὴ παυσάτω 3, Αἱ δευτέραι σκέψεις σωφότεραι.-24. 'Ο λέων εἶχε χορτάσι (ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΧΕ ΧΟΡΤΑ ΣΥστάδας. . .)-25. Πάτραι.-26-27. 1, Καὶ ἀνέφορος. 2, Οἱ βωβοί.-28-32. Τὰ ἀντίθετα εἶνε: Ναδίρ, βάσις, πένης, σόφρων, δεξιᾶ τῆ ἀνταλλαγῆς διὰ τοῦ Ο, σχηματίζονται: Ροιά, βίας, νέος, φορῶν, δόξα.-33. ΕΥΘΗΝΑ-ΔΡΑΕΨ (ΕΥθόια, ΘΗΡΑ, ΝΑΞΟΣ).-34. 'Όσον ὁ πόνος, τόσον ὁ φόβος.-35. 'Η ἔξις δευτέρα οὕσις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 8 Μαΐου.

'Ο χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὅπου δὲν νά γράφωσι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Τυπογραφίῳ μας εἰς φακέλλου, ὄν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

151. Αεξίγριφος.
Μὴ ζητῆς ποτὲ τὸ πρῶτον σὲ κεφάλια φαλακρῶ, Τ' ἄλλο μοῦ θὰ συναντήσης 'εἰς τοῦ Αἰγαίου τὰ νηρά. Ποιητὴς τὸ σύνολόν μου, εἶτε καὶ ἠθοποιός. . .

'Αλλὰ πάντα κωμικὸς 1

'Εστάλη ὑπὸ Πολυμνίας Δασκάρου [E]

152. Στοχειογράφος.
Μόν' οἱ βωβοῖμοι φεῖδονται, οἱ ἄλλοι μὲ πετοῦν. . . 'Ανέφαλον δὲν μ' ἔχουσιν, ἀλλὰ με ἀποτοῦν.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυτοκίτου [EE]

153. Μεταγραμματισμός.
Βγάλε δέλτα, βγάλε πῖ Καὶ θὰ ἰδέης ὅτι ὁ πρῶτος - 'Υπερέτης-θὰ χαθῇ Καὶ θὰ γίνῃ ἕνας κρῶτος.

'Εστάλη ὑπὸ Δημ. Ν. Νικολαΐδου [E]

154. Πυραμίς.

Κ
Θ * * *
Ι * * * *
Μ * * * * *
'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δασκροποιεμένου [E]

155. Κεχρομένη φράσις.
'Αφαιρούντες τρία οἰαδήποτε γράμματα ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ συνεννοῦντες καταλλήλως τὰ ἐπιλοιπα, καθ' ἣν εὐρίσκονται σερβάν, ἀποτελούμεν ἐν γωμικόν: Κεράσι, δούλη, τύπος, Δανάη, ἡρέμα, ζωγρά, μερίς, πλάνη, φλέγη, ἡρέμα.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Υμνου [EE]

156. 'Απροσδόκητον.
Μία πνευματικὴ 'Ασκήσις εἴμπορεῖ νά δημοσιευθῇ;

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Αστέρου τοῦ Βέγα [E]

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
'Εσωτερικοῦ δραχ. 7.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ἘΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ἘΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εν 'Ελλάδι λικ. 15.—'Εν τῷ 'Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,45

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν 'Αθήναις
'Οδὸς Αἰόλου, 117, ἐναντι Χρυσοπηλαγωγίσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7ος. Ἐν 'Αθήναις, τὴν 1 'Απριλίου 1900 Ἔτος 22ον.—'Αριθ. 14

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια 'Ἰδε σελ. 109.)

Ἡ κυρία Μαρσαί ἐζήτηε ὑφάσμα-
τα καὶ ἐνδύματα καὶ ἐπιπλα διάφορα, αἱ δὲ νεάνιδες, μυρωδικὰ, ταινίας, τρίχαι κτλ. Ὁ ἱατρὸς Λωμόνδος, παρακληθεὶς νά σημειώσῃ καὶ αὐτὸς τί ἤθελεν, εἶχε γράψῃ, ἐν μέρει σοβαρῶς καὶ ἐν μέρει χαρὶν ἀστεϊότητος, τὰ ὀνόματα ἱατρικῶν τινῶν συγγραμμάτων, τὰ ὁποῖα ὁ Γεράρδος μετ' ὅλην τὴν ἀπόρασιν τὴν ὁποίαν εἶχε, νά κάμῃ ἄνω κάτω τὴν Μοζαμβικὴν διὰ νά τα ἀνακόλυσῃ, δὲν ἤλιπε νά τα εὐρῆ εἰς τὴν ἀφρικανικὴν ἐκείνην ἀκτὴν. Ἐν τούτοις ὁ Σαπίρας, μετὰ τὸ πρῶτον βλέμμα τὸ ὁποῖον ἔρριψεν εἰς τὸν κατάλογον, θέσας τὸν ρυπαρὸν κατὰ τὸν του ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ σημειουμένου τόμου, εἶπεν ἠσύχως:

τῶν μεγαλητέρων δεμάτων, διηυθύνθησαν εἰς τὸν λιμένα διὰ ν' ἀνκνεύσουν ὀλίγον καθαρὸν ἀέρα.

Εἰς τὸν ἥσυχον λιμενίσκον, τὸν ὁποῖον ἡ φύσις κατεσκεύασεν ἀσφαλὲς καταφυγιὸν τῶν πλοίων, ἐταλάντευοντο ἀλιευτικὰ τινὰ πλοῖα καὶ φορτηγίδες. Μεταξυτῶν ἀκόμωων ἐκείνων πλοίων, ἐντόπωσιν ἔκκυψε μίαν κομφοτάτη θαλαμηγός. Ὁ 'Ερρίκος ἠσθάνθη ἀόριστως ὅτι γινώριζει τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, τῷ ἐφάνη ὅτι κάπου τὸ εἶδεν. Ἐν ᾧ δὲ ἀκόμη προσεπ-

θει νά ἐξκριβώτῃ τὸ πού, ἤκουσε τὸν Γεράρδον νά λέγῃ:

* — Μπᾶ! ὁ λόρδος Φάιρφηλδ!

Ὁ 'Ερρίκος ἐστράφη ζωηρὰ πρὸς τὸ μέρος ὅπου παρετήρει ὁ ἀδελφός του, καὶ εἶδε δύο ἄνδρας καὶ μίαν κυρίαν διευθυνομένης εἰς τὸν λιμένα.

— Ὡ, ναι, αὐτὸς εἶνε! πραγματικῶς, ὁ λόρδος Φάιρφηλδ, καὶ ἡ θαλαμηγός αὐτὴ εἶνε ἡ Λιλιή!... δι' αὐτὸ ἔλεγα κα' ἐγὼ ὅτι κάπου τὸ εἶδα αὐτὸ τὸ πλοῖον. Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέγεις πῶς τὸν ἐγνώρισες σὺ τὸν λόρδον, ἀρ' οὐ ποτὲ σου δὲν τὸν εἶδες;

— Δὲν εἰξέθω, ἀπῆντησεν ὁ Γεράρδος. Ἦσως διότι τὸν περιέγραφες τόσας φορὰς μετ' ὅσην ἀκρίβειαν. Ἄ! ἰδέ, καὶ αὐτοὶ σὲ ἀνεγνώρισαν. . . καὶ φυσικὰ σὲ γνωρίζουν ἀρ' οὐ σ' ἐφάρευσαν μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσαν. . .

Πραγματικῶς οἱ τρεῖς περιηγητὰί εἶχαν διακρίνη τὸς δύο ἀδελφοὺς καὶ διηυθύνοντο πρὸς αὐτούς. Ὁ λόρδος Φάιρφηλδ ἦτο τριάντα περίπου ἐτῶν, ὠραῖος τὴν μορφήν, ὑπὸ τὸ νωχελὲς κάπως ἐξωτερικόν του κρύπτων ἀληθὲς πάθος διὰ τὰς θαλασσοδρομίας. Εἰς τὴν ἀδελφὴν του, τὴν ὠραίαν λαίδην Θεοδώραν Χίτζινς ἡ νωχέλεια αὐτὴ εἶχε λάβῃ τὴν μορφήν χρονίας κοπώσεως καὶ πλῆξεως· ὁ δὲ κύριος 'Αλγερωὺν Χίτζινς μικρόσωμος, ξανθοκόκκινος, εὐτραφής, δὲν εἶχε μὲν τὸ ὠραῖον ἐξωτερικὸν τῆς σύζυγου του καὶ τοῦ γυναικαδέλφου του, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἦτο εὐθυμώτατος καὶ εἶχε τὸ χάρισμα νά τα βλέπῃ ὅλα ὠραῖα· συνετέλου

α. Μπᾶ! ὁ λόρδος Φάιρφηλδ! . . (Σελ. 117, στήλ. γ')

— 'Οποιον υπερασπίζει τὸ ἰδικόν μας.
Κυκλωδότης. [Ε]
Γράψατε μίαν ἰδεάν ἰδεικὴν σας ἢ ξε-
νην, τὴν ὅποιαν νὰ ἐπιδοκιμάζετε :
— Μὴ ἀποθαρρύνου ἐὶς τὰς δυστυχίας,
ἐργάζου δραστηρικῶς καὶ ἔσο βέβαιος ὅτι
θα ἐπιτύχῃς.
Γούιος Νήσος. [Ε]
— Εἶσαι εὐτυχής, ὅταν ἡμποροῦσες
νὰ πράξῃς ὅ,τι θέλῃς καὶ ἐπραξῃς ὅ,τι
πρέπει.
Ἀγρωθολέκτα.
— Ποῖαν ἐκπλήξιν θὰ ᾄσθαινετο ὁ
χοῖρος, ἂν ἐξαφνα ἐζώντανε καὶ ἐ-
βλεπε τὸν ἑαυτόν του λουκανικά !
Χλόη τοῦ Κηφισοῦ.

— 'Ο πλοῦτος καλύπτει τὰ ἐλαττώ-
ματα, ἀλλ' ἢ πτωχεία ἀποκαλύπτει τὰς
ἀρετάς
Διωνύσιος Ἀδωνιά.
— Καλλίτερα νὰ χάσῃ κανεὶς τὴν ζω-
ήν, παρά τὴν ἐλπίδα.
Μενεξεδόνη.
— Θουσιάζων τις τὰ πάντα ἐὶς τὸ κα-
θῆκόν του, εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσῃ ἐὶς
τὴν εὐδαιμονίαν.
Δελφικὸ Κεράρι. [Ε]
Ἐπιγράψατε :
Χλόη τοῦ Κηφισοῦ
Εὐγλωττος μὲν, ἀλλ' οἶχί καὶ γλωσσού.
Καὶ διὰ τὸ πιστὸν τῆς ἀντιγραφῆς :
Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

διότι δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς τὸ τέλος.
Καὶ ὁ Κρόνος εἶνε μεγάλως πλανή-
της* εἶνε 719 φορές μεγαλύτερος ἀπὸ
τὴν Γῆν. Καὶ αὐτὸν εἶνε πολὺ εὐκολον
νὰ τον διακρίνῃς, ὅταν φαίνεται εἰς τὸν
οὐρανόν. Εἶνε μολυβδόχρους, καὶ τὸ
χρῶμα του αὐτό, τὸν καθιστᾷ ὀλίγον
θαμβόν.
Ἀλήθεια. Αὐτὸ τὸ μολυβδόχρουν τοῦ
Κρόνου μοῦ ὑπεθυμίζει κάτι τι, τὸ ὅ-
ποιόν θὰ σοῦ εἴπω, διὰ τοὺς ἐπτὰ πλανή-
τας τῶν ἀρχαίων.
Οἱ ἀρχαῖοι, ὅπως εἶχον ἐπτὰ πλανή-
τας, εἶχον καὶ ἐπτὰ μέταλλα* τὸν χρυ-
σόν, τὸν ἄργυρον, τὸν σίδηρον, τὸν ὑδράρ-
γυρον, τὸν κασίτερον, τὸν χαλκόν, καὶ
τὸν μόλυβδον.
Εἰς ἕκαστον πλανήτην ἀπέδιδον καὶ
ἐν μέταλλον* ὁ χρυσοὺς καὶ ὁ ἄργυρος
εἶχον ὡς πλανήτας τὸν Ἡλίον καὶ τὴν
Σελήνην. Συχνὰ θὰ ἀναγινώσκῃς εἰς
τὰς περιγραφὰς τῆς ἐξοχῆς, ὅτι ὁ ἥλιος
χρυσώνει αὐτὴν μὲ τὰς ἀκτῖνάς του, καὶ
ὅτι αἱ ἀκτῖνες τῆς σελήνης εἶνε ἀργυ-
ραῖ.

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΚΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΔΗΣ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

— Που εἶνε ὁ ἄνδρας
μου ; ἀνακράζει ἡ κυρία
Φιλοσοφίδου, εἰσερχομένη
εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ
συζύγου της. Διωνύσιος χω-
μένος μέσα εἰς τὰ βιβλία...
ἀλλὰ σήμερα ἐχάσθηκε τό-
ση πολὺ, ποῦ εἶνε ἀδύνα-
τον νὰ τον ἀνακαλύψω...
Ἀηλωσις : Τοῦ λοιποῦ
αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνας ὑπά-
γονται εἰς τὰς Πνευματι-
κὰς Ἀσκήσεις. Οἱ Δια-
γωνιζόμενοι εἰς τὰς Δύ-
σεις, θὰ σημειοῦν εἰς τὸ
Ἀνοήχαρον καὶ τὴν λύ-
σιν τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας,
ἀντιγράφοντες ἐπ' αὐτοῦ,
ὅπως εἴμπορουν, τὸ κε-
κρυμμένον πρόσωπον, ἀ-
νευ περιγραφῆς. Ὀνόμα-
τα αὐτῶν τῆς Μαγικῆς
Εἰκόνας δὲν θὰ δημοσιεύ-
ωνται πλέον ἰδιαίτερος.

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ
(Συνέχεια ἰδε σελ. 104.)

Καὶ ὁ Ἄρης ἐπίσης εἶνε πολὺ ὠραῖον
ἄστρον, τὸ ὅποιον λάμπει ὅσον καὶ οἱ
λαμπρότεροι ἀστέρες καὶ ἔχει ζωηρὸν
ἐρυθρὸν χρῶμα καὶ ἀπὸ τὸ χρῶμά του
ἀναγνωρίζεται εὐκόλως.
— Εἶνε καὶ ὁ Ἄρης μέγας ὅσον οἱ
ἀστέρες ;
— Ἄς μὴ ὀμιλοῦμεν διὰ τοὺς ἀστέ-
ρας αὐτῶν τὸ μέγεθος δὲν συγκρίνεται
πρὸς τὸ μέγεθος τῶν πλανητῶν.
Ἔστι, ὁ Ἄρης δὲν εἶνε ὅσον μέγας
ὅσον οἱ ἀστέρες* εἶνε πολὺ μικρὸς, ἐ-
πιτά σχεδὸν φορές μικρότερος ἀπὸ τὴν
Γῆν.
Τοῦναντίον ὁ Ζεὺς, ὁ ὁποῖος εὐρίσκε-
ται ἐπειτα ἀπὸ τὸν Ἄρην, εἶνε ἄρκετὰ
μεγάλος* 1279 φορές μεγαλύτερος ἀπὸ
τὴν Γῆν.
— Ἀ ! αὐτὸς εἶνε πολὺ μέγας* τί
λαμπρὰ ταξίδια μὲ τὸν σιδηρόδρομον θὰ

κάνουν εἰς αὐτὸν τὸν ἀπέραντον τόπον !
— Διατί οἱ ; Ἄλλὰ δὲν εἶνε ὅσον
μεγάλος ὡστε νὰ σ' ἐκπλήττῃ μὲ τὸ
μέγεθός του. Ὁ Ζεὺς εἶνε πάλιν χιλιάς
φορές καὶ περισσώτερον ἀκόμη μικρότε-
ρος ἀπὸ τὸν Ἡλίον. Ἄν θέλῃς, σύγκρι-
νε τοὺς ἀριθμούς. Αὐτὸς εἶνε ὁ μεγαλή-
τερος ὁ ἀρχιτυμπανιστὴς τῶν πλανητῶν,
καὶ κατὰ τὴν λάμπην ἔρχεται δεύτερος,
ἐπειτα ἀπὸ τὴν Ἀφροδίτην. Ὅταν συμ-
βαίνει, ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὸ εἶνε πολὺ
σπάνιον, νὰ εὐρίσκωνται τὴν νύκτα καὶ
οἱ δύο εἰς τὸν οὐρανόν, ὁ εἰς πλησίον τοῦ
ἄλλου, εἶνε κατὰφωτος ἐκεῖ τότε ὁ οὐ-
ρανός.
— Εὐρίσκεται μακρὰν ἀπὸ ἐδῶ ὁ
Ζεὺς ;
— 777 ἑκατομῦρια χιλιόμετρα ἀπὸ
τὸν Ἡλίον. Ἀφαίρεσε τὰ 149...
— Ω ! τί μεγάλη ἀπόστασις !
— Καὶ τί θὰ εἴπῃς διὰ τὸ Κρόνον,
ὁ ὁποῖος κινεῖται εἰς ἀπόστασιν 1426 ἑ-
κατομμυρίων χιλιομέτρων ἀπὸ τὸν Ἡ-
λίον ; Μὴ θαυμάζῃς ὅσον καὶ μὴ ἀ-
νοήγῃς ὅσον πολὺ τοὺς ὀφθαλμούς σου

ἴδεις ;
— Που εἶνε ὁ ἄνδρας
μου ; ἀνακράζει ἡ κυρία
Φιλοσοφίδου, εἰσερχομένη
εἰς τὸ σπουδαστήριον τοῦ
συζύγου της. Διωνύσιος χω-
μένος μέσα εἰς τὰ βιβλία...
ἀλλὰ σήμερα ἐχάσθηκε τό-
ση πολὺ, ποῦ εἶνε ἀδύνα-
τον νὰ τον ἀνακαλύψω...
Ἀηλωσις : Τοῦ λοιποῦ
αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνας ὑπά-
γονται εἰς τὰς Πνευματι-
κὰς Ἀσκήσεις. Οἱ Δια-
γωνιζόμενοι εἰς τὰς Δύ-
σεις, θὰ σημειοῦν εἰς τὸ
Ἀνοήχαρον καὶ τὴν λύ-
σιν τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας,
ἀντιγράφοντες ἐπ' αὐτοῦ,
ὅπως εἴμπορουν, τὸ κε-
κρυμμένον πρόσωπον, ἀ-
νευ περιγραφῆς. Ὀνόμα-
τα αὐτῶν τῆς Μαγικῆς
Εἰκόνας δὲν θὰ δημοσιεύ-
ωνται πλέον ἰδιαίτερος.

ΕΓΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια ἰδε σελ. 112.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II*
Κεραυνοὺς ὑπῆρξε διὰ τὴν κόμησσαν
Ἰωάνναν, ἡ ἐμπάνσις τοῦ ἀνεψιοῦ της.
Τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἐγκλημάτων, τῶν
ραδιοφυγῶν καὶ τῶν ψυδολογημάτων.
τὸ μετὰ τόσῃς ὑπομονῆς ἀνεγερθῆν, κα-
τέρρεεν αἰφνιδίως.
Τὸ τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ της ἦτο ζω-
τανόν, ἐλεύθερον, καὶ ὠρθεῦτο ἐνώπιόν
της, ἀπειτοῦν μετὰ θάρρους τόνομά του,
τοὺς τίτλους του, τὰ δικαιώματά του...
Ἡ κατὰ τοῦ Ἄρτουελ ὀργὴ τῆς κο-
μήσσης ὑπῆρξε φοβερά* τὸν κατηγορεῖ
ὅχι μόνον δι' ἀπαρδειγματίστον ἀμέ-
λειαν καὶ ἀνικατότητα, ἀλλὰ καὶ δι' ἐ-
σχάτην προδοσίαν.
Πῶς ὁ Ρανδαὴλ κτώρθωσεν, ἄνευ
βοηθείας, νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς
πέρας τὸ τολμηρὸν ἐκεῖνον σχέδιον ; Ποῖος
λίπιδον ὑπεγύρωσε τὴν καταχθόνιον μη-
χανορραφίαν, εἰς τὸν ἀπλοικόν τεχνίτην
τῆς Αἰλῆλης ;
— Δὲν πταίει κανεὶς, παρά μόνον ἡ
Τύχη, Δέσποινα ! ἀπεκρίνετο ὁ Ἄρ-
τουελ, ταπεινωμένος. Κακὴ σύμπτωσις,
καὶ τίποτε ἄλλο. Ν. μίλω ὅμως, ὅτι τὸ
παιγνίδι δὲν ἐχάθη ἀδόμη. Τὰ τείχη τῆς
Αἰλῆλης δὲν προφυλάττουσαν ὅσον πολὺ τὸ
λ υ κ ὀ π ο υ λ ο ν, καὶ εἴμπορεῖ κανεὶς
νὰ τὸ ἀποσπᾷ ἀπὸ ἐκεῖ, εἴτε διὰ
τῆς βίρας, εἴτε διὰ τοῦ δόλου.
Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἡ κόμησσα
συνῆθροισεν ἀμέσως στρατὸν καὶ τον ἔ-
στειλε νὰ πολιορκήσῃ τὴν ἐπαναστατή-
σασαν πόλιν, ὁ δὲ Ἄρτουελ κατέστρωσεν
ἐν σχέδιον, προωρισμένον, αὐτὴν τὴν φο-
ρὰν, νὰ ἐπιτύχῃ ἀσφαλῶς.
Οἱ κάτοικοι τῆς Αἰλῆλης, οἱ ἐπανα-
στάται, δὲν ἀνησύχθησαν ποσῶς. Ἡ πα-
ρικισ τοῦ νεοσῶντων κόμητος τὸς ἐ-
νέπνευ θάρρος ἀπερίοριστον.
Θὰ ἐθριάμβευον ἀφεύκτως, καὶ ἡ πό-
λις τῶν θὰ ἐγίνετο πρωτεύουσα τῆς Φλάν-
δρας, ἐκθρονίζουσα τὴν Βρυγην, τὴν
Γάνδην καὶ τὰς λοιπὰς ἀντιζήλους πό-
λεις. Αὐτὸ ὠνεύρουνο.
Ὁ Γκὺ συνῆθισεν ἀμέσως εἰς τὴν νέαν
ζωὴν καὶ ἐξέτελει τὰ ὑψηλά του καθήκον-
τα ἀπαραιμίλλως ; προήδρευε τοῦ Συμβου-
λίου, παρά τὸ πλεονον τοῦ Προσέκτου*
ἐπεθεώρει τὰ στρατεύματα, ἐπεδικυόετο
πεζῆς ἢ ἑπιπῶς, — αὐτὸ ἦτο τῶρα τὸ
μόνον δυσάρεστον, — καὶ ἐστάκετο νὰ τον
θευμάζου, νὰ τον περιποιούνται, νὰ τον
κολακεύου, νὰ τον λατρεύου, ὡς νὰ
μὴ εἶχε κάμῃ τίποτε ἄλλο εἰς τὴν ζωὴν
του ἀπὸ αὐτό.
— Ξεύρεις ποῦ δὲν εἶνε καὶ ὅσον
δυσκόλον νὰ κάμῃ κανεὶς τὸν ἡγεμόνα ;
ἔλεγε πρὸς τὸν Γωλιτιέρον, ὁ ὁποῖος τῶ
εἶχεν ἀποδοθῆ ἀθημερὸν, καὶ, συμμερι-

ζόμενος τὴν τύχην του, εἶχε γίνῃ ἰππο-
κόμος του καὶ τον ὑπηρετεῖ μὲ θαυμα-
στὴν ἀροσώπιν. Μὴ τὴν ἀλήθειαν, τὸ
πράγμα θὰ ἦτο πολὺ - πολὺ εὐχάριστον
ἂν ἡ κυρία θεῖα μας δὲν ἐπρόκειτο νὰ
ἔλλθῃ νὰ μᾶς τα-κάμῃ θάλασσα, καὶ ἂν
ἡ ἀγάπη τῶν πιστῶν μας ὑπηκίων δὲν
με ὑποχρέωνε νὰ σταθῶ ἐδῶ καὶ νὰ την
περιμένω, ἀνεὶ νὰ το στρέψω σὺν φρόνι-
μος ἀνθρώπος !
Τῶ ὄντι, ἡ ἐπιχειρημένη πολιορκία καὶ
οἱ ἀναμενόμενοι κίνδυνοι δὲν ἐνούσιαζαν
διδόλου τὸν ἐγγονον τοῦ Αὐτοκράτορος
Βωδουίνου, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνδρείου Γου-
λιέλμου τῆς Δαυπιέρης, ἐνός τῶν ἡ-

μάχης, ἡ κλαγγὴ τῶν ξιφῶν, ὁ καλπα-
κόμος τῶν ἵππων, ὁ κρότος τῶν πανο-
πιλιῶν, αἱ ἰαχαὶ τῶν νικητῶν, οἱ γόοι
τῶν ἠττημένων, πάντα ταῦτα τῶ ἔπρα-
ξάνουν ἐν εἶδος μέθης. Ὁ ὠχρός οὐνε-
ροπόλος μετεμορφώετο : μὲ λάμποντος
ὀφθαλμούς, μὲ φρίσσοντα χεῖλη, μὲ φλο-
γώδεις παρειάς, ἐρρίπτετο μανιώδης, ἀ-
κράτητος, κατὰ τῶν ἐχθρικών τάξεων,
καὶ ὁ κύριός του σταθάλλε μεγάλους
κόπους διὰ νὰ τον συγκερατῇ.
Διότ ὁ Γκὺ δὲν ἐχώμευε πολὺ αὐτὰ τὰ
ἀστεῖα... Μάλιστα εἰς μίαν ἐξοδον,
ἐπωφεληθῆ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν δὲν τον
ἐπρόσεχαν πολὺ, ἔστρεψε πρὸς τὰ ὀπίσω

Ἡ Ἰωάννα ἐστειλεν ἀλλεπαλλήλους διαγγελεῖς (Σελ. 122, στῆλ. β')

ῶν τῆς Σταυροφορίας ! Νὰ καλο-
τρῶγῃ, νὰ καλοπίνῃ, νὰ καλοκοιμάται, —
αὐτὰ τῶ ἔπραξοντο ἀπειρώς εὐαρεστότερον*
καὶ ὅταν μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθη νὰ φ-
ρέσῃ κρᾶνος καὶ θάρρακα, γὰ ὑποστῆ ἀ-
κλόνητος βροχὴν ἀκοντίων καὶ νὰ βα-
δίσῃ κατὰ τοῦ ἐπερχομένου ἐχθροῦ ἐν τῶ
μέσῳ τῶν στρατευμάτων του, ὦ, ποσὰ
τότε ὁ πρῶν μαθητευόμενος ὄπλο-
ποῖός ἐνεθυμήθη μετὰ πόθου τὴν προ-
τέραν εἰρηνικὴν καὶ γλυκείαν ζωὴν του,
πλησίον τῆς μικρᾶς του φίλης Γωλιτε-
ρίας, ὑπὸ τὸν φαειρὸν ἥλιον τῆς Ηρεβηγ-
γίας !.
— Τὸ ἔχει τὸ αἷμά του ! ἔλεγον οἱ
παλικίμαχοι πολεμιστῆς, βλέποντες αὐτὸν
διερχόμενον ἐπὶ τοῦ μικροῦ του κέλῃτος,
χωρὶς νὰ ὑποπτεύουον ὅτι οἱ ὀδόντες τοῦ
ἦρωος συνεκρούοντο, ὑπὸ τὸ προσωπεῖον
τοῦ κρᾶνος του. Κ α τ ᾶ μ ᾶ γ α,
κ α τ ᾶ κ ὀ ρ η, λέγει ἡ παροιμία...
Ἄλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ παροιμία ἐ-
ψεύδετο. Ὁ πάππος καὶ ὁ πατήρ εἶχον
συγκεντρώσῃ, φρίνεται, τόσῳ μέγαν πο-
σότητα ἠρωϊσμοῦ, ὡστε δὲν εἴμιγε πλέον
ὅτε ἔχνος διὰ τὸν ἀτυχῆ ἔχγονον, ὁ
ὁποῖος ἔτρεμεν ἀκούων τὰ πολεμικά
τῶν ἄθλα...
Ἀπεναντίας, ὁ Γωλιτιέρος εὐρίσκετο
εἰς τὸ στοιχείον του. Ὁ ἀλαλαγμὸς τῆς

τὸν ἵππον του, ἀπέσπασε τὸ ἐρυθρὸν λο-
φίον, τὸ ὅποιον τὸν διέκρινεν ἀπὸ τοὺς
ἄλλους, καὶ ἐφώνηεν εἰς τὸν ἱπποκόμον
του νὰ τον μιμηθῇ καὶ νὰ τον ἀκολου-
θήσῃ !
Ἄλλ' ἀνεὶ νὰ ὑπακούσῃ, ὁ Γωλιτιέ-
ρος ἤρπασε τὸ λοφίον, τὸ ὅποιον εἶχεν
πυρρὴν ὁ κύριός του, τὸ ἐκάρτεωθεν
εἰς τὸ κρᾶνος του καὶ ὠρμησεν εἰς τὴν
μάχην, κραυγάζων τὸ πολεμικὸν σύν-
θημα :
— Φλάνδρα ! Λέων !
Οἱ στρατιῶται τὸν ἠκολούθησαν, ἀνα-
θαρρήσαντες, ἐνθουσιασθέντες.
Τότε ὁ Γκὺ, ἐντραιεῖς φαίνεται διὰ
τὴν προτέραν του λιποταξίαν καὶ ἠλεκ-
τρισθεὶς ἐκ τοῦ παραδείγματος, ἐπανήλ-
θεν εἰς τὰς τάξεις καὶ ἐφώρμησε κατὰ
τῶν ἐχθρῶν μετὰ τόσῃς μανίας, ὡστε
μὲ μέγαν κόπον κενώρωσεν νὰ τον
σύρουσιν ἄπὸ τὴν πόλιν. Ἐν τῶ
μεταξὺ ὁ Γωλιτιέρος τῶ ἀπέθωκε τὸ
ἐρυθρὸν λοφίον, ἐπειδὴ δὲ οἱ δύο εἶχον
τὸ αὐτὸ ἀνάστημα καὶ τὴν αὐτὴν περὶ
του πανοπλίαν, οἱ Αἰλλοῖσι δὲν ἐνόησαν
καλὰ τί εἶχε συμβῆ, καὶ τὴν μὲν λιπο-
ταξίαν ἀπέδωκαν εἰς τὸν Γωλιτιέρον, τὴν
δὲ γενναίαν ἐφοδον εἰς τὸν Γκὺ, οὕτως
ὡστε, ἐν ᾧ ὁ νεαρὸς κόμης ἦγετο ἐν
θριμβῶ πρὸς τὴν πόλιν, ὁ ἱπποκόμος

λαχρινήν 'Ελληνίδα. 'Αγιοβιολέττα και Μεγεδένιο Μπονκετάκι — i Γλυκεία Καρδιά με τόν Αγγορολογιότατον, Καρθερίαν και Συμνησοπούλαν — τὸ 'Αταθύριον Ρόδου με τόν Ρόδιον. 'Εθελότην — ὁ 'Ἑλληνομαθὴς 'Αμερικανοπαις με τόν Ναυτιν τὸν Ἑυξείνου. Νεαρόν Φιλόσοφον και 'Ηγεμονίδα τῆς Σύρου — τὸ Μεγεδένιο Μπονκετάκι με τὴν Συμνησοπούλαν, 'Ελληνίδα τὸν Βερρό και Καλλιγράφον 'Αρσακείδα — ὁ Φραγκλίτιος με τὸ 'Εαρ τῶν Καρδιῶν, Φιβερόν Τιτάνα και 'Ιατρὸν τῶν Συνδρομητῶν — ὁ 'Ἐνδοξος Φαριανῆ με τὴν 'Ἡρῶα τῶν Φαρῶν — ὁ 'Ἀποπίασσα 'Ελίτις με τὸν 'Ιατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Χαμήτην Ἐδυτυχίαν και Λεσπάρ Δολιην.

Βασιλέα τοῦ Κατέργου (χαίρω ποῦ ἔγιγες καλὰ και τώρα ἔμπρός, να ἐκτελέσῃς τὴν ἀπόφασίν σου) Κεραυδὸν (εὐχόμει ταχίστην ἀνάρρωσιν, και μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸ μέλλον) Νικολόστον Γ. Καμπίστον (εὐχαιροῦμαι καὶ δὲ τὸ νέον ξεσπάδωμα εἶσαι, βλέπω, ἀπὸ τοὺς πλεονεργητικούς και ἐνθουσιώδεις φίλους μου) Κιχλὴν (γαὶ) Καυκασιῶτα (γαὶ εἰς τὸ προσεχές) Ναυαρχον Θεοδώρα (μὴ εἶσαι ἀνυπόκομη· αἱ προτάσεις δημοσιεύονται με τὴν σειράν των) 'Ελληνοπούλαν (ἡ συδρομή εἶνε φρ. 10. γράψε ἀπ' εὐθείας α πόδς τὴν διευθύσειν τοῦ περιοδικοῦ) Φιλόκαλος Πηνελοπῆ εἰς 'Αθήνας) Καραγιώζην (ἀν ἐνθουσιώμαι καλὰ, νομίζω δὲ δὲν εἶνε) Αἰμένα τῆς Πόλου (ἐννοεῖται, δὲ δύνασαι· ὁσον ἐνωριτέρα, τόσο καλλιτέρα· μόνον μετὰ τὴν προθεσίαν και τὴν δημοσίευσιν εἶνε ἀπαράδεκτοι) Φλοῦστον τοῦ Ἐδδείνου (καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις, σοῦ ἴκανω. δεὶ θὰ γίνουσι ἀλλὰ με τὸν καιρὸν) Δ. Κ. Φιλέρην, Θεαγένην ([E] διὰ τὴν πατριωτικώτατην ἐπιστολήν ἡ Μαγιική Εἰκόνη πολὺ ἐπιτυχημένην ἂν δὲν τὴν ἔχη· ἀντιγράφῃ, ἀν εἶνε ἐντελὲς ἰδικὸν σου ἔργον, — και ἱκανὸν να αὐτὸ εἴπῃ· με δὴνη τὴν εὐχαιρίσειαν, — ὅτι τὴν δημοσίευσιν. 'Ασκήσεις σου ὅτι δημοσιευθῶν βιβλιότατα, ἀρ' ὄχι ἰσθαβείθησαν· ἔχομεν καιρὸν ἀκόμη) Χ. Καλλιάρ, Νεαρόν Μουσικόν (εἶνε αἱ λύσεις ἐλήθησαν) Τσιγγαρέλλαν (ἐγκρίνω σήμερον ψευδιόνιστον τῆς ἀδελφῆς σου) Φαγῶν (δὲν ἀνέγνωσες τὸν 'Ὀδηγόν; τὶ λέγει διὰ τὰς Πνευματικὰς 'Ασκήσεις;) Δημ. Δ. Προβλεγγιον (περίεργον! και τὰ νέα ποῦ ἔστειλες εἶνε κατελιημμένα· τώρα; ἀλλὰ!) 'Ανοικτήν Καρδιάν (ἡ φωτογραφία ἐλήθη και θὰ δημοσιευθῇ) Λευκὴν τῆς Καστίλλης (εἶνε δυνατόν να ἐνθουσιώμαι ἀπέξω δλοὺς τοὺς συνδρομητάς; δὲ· αὐτὸ σπανίωτα ἀπάντω εἰς τοιοῦτου εἶδους ἐρωτήσεις) Ναυτοπαιδα (χαρὲς ἡ Κικίη! φαντάζεται πλέον...) Πλοῖον τοῦ Δουράβωα (σοῦ ἔστειλα δτι ἐλήθησες, ναί, τὸ κατόρθωμά σου μοῦ φαίνεται μέγα και σε συγχαίρω) Νεαρόν Κερκυραῖον (δὲν· Νεαρὰ Κερκυραῖα δὲν ὑπάρχει, εἰ τοιμίως συ ἦτο, κατὰ λάθος) 'Ιατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, 'Ἐθελὸν 'Υμνον κτλ.

Εἰς δσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 24 Μαρτίου ἀπάντησιν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 15 ΜΑΪΟΥ.
 Ο χάριτης τῶν λύσεων, ἐπι τὸ ὅμοιον δίων να γράφουσι τὰς λύσεις των οἱ διαγινόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Πνεύματι μας εἰς φανελλοὺς, ὡν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα και τράματι φρ. 1

161. ΑΣΞΥΓΡΙΦΟΣ.
 Σὶμα εἰς ἕνα ἀρθρον δυὸ γράμματα θὰ γράψῃς, Κι' ἀντυνομίαν ἔπιτα μαζί των θὰ συνάψῃς... Φοδοῦμαι μὴ τὸ ἀνίγημα πολὺ σε τυραννήσῃ. Διότι εἶνε τύραννος αὐτοῦ που θανάσῃς.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τῆς 'Ελληνοπούλας [E]
162 ΣΥΛΛΑΒΟΓΡΗΦΟΣ.
 Τὸ πρῶτον εἶνε γράμμα, τάλλο προστακτικὴ, τὸ σύ οἶον μὴ νῆσος γνωστή κ' ἱστορικὴ.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τοῦ 'Αταθύριου Ρόδου. [E]
163. ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ.
 Συρρίζω εἰς τὸν πόλεμον. ὡ; ἔχω ἂν μάψ'σῃς. Και πῶς τις με διέρχεται, ἂν μάναγραμματίσῃς.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τῆς Λιχνομάκου φουζίας [E]
164. ΑΝΥΓΙΜΑ.
 Εἰς τὰς πόλεις θὰ με εὖσης ἂν μάρσις· ἐν εἰρήνῃ 'Αν τὴν μέσσην μ' ἀποκ'ψῃς, ἕνα γράμμα θίπομείνη.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τοῦ 'Αγγορολογιότατου [EE]
165 ΜΩΣΑΪΚΟΝ.
 'Ἐχω λάδι, κα' ἀπῶτα και ὀλίγη ἀνήθια. Και μαγνέτια, και κινίνο και ζεστὴν φασκομηλιά. 'Ὅποιος πάρη λίγο ἀπ' ἄλα, ἄρωστος, ἀντι να γείαση,
 'Απὸ μιὰ φρικτὴ ἀρρώστεια 'εἰς τὴν στείγη θενά πεθάνη.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τοῦ Αρχιναάρχου Θεμιστοκλήους [EE]

166. Ἀστὴρ
 * * * Νάντικατασταθουὶ οἱ ἀστέρσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως
 * * N * * ὥστε νάναγινώσκεται: καθέ
 * * * τας πηρόν, ὄριζοντεῖας νῆ
 * * * σος, διαγωνίως δὲ νηρῆς και ὄρος.

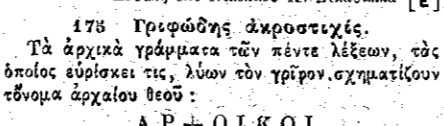
'Εστίαλὴ ὑπὸ τῆς Κυματιζούσης Θαλάσσης [E]
167. ΦΥΡΕΘΡΗΝ - ΜΕΓΙΘΗΝ
 'Ὅδαξ ἕκα ὀπτολὺς εὐάν σσεσέσωον ἕκο λαρήσα ματτίκα.
 'Εστίαλὴ ὑπὸ Θεοφάνη Πενδιου [E]

168. ἈΠΡΟΣΟΔΟΚΗΤΟΝ
 Διατὶ ὁ ἀδελφός μου δύνατον να μὴ με ἔχη ἀδελφόν;
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τοῦ Σύρος κ' 'Ελα [E]

169-175. Μαγικὸς Σύνδεσμος.
 Τὴ ἀντολλαγῇ δύο γραμμάτων ἕκαστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνός συνδέσμου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, να σχηματισθῶν ἄλλα τόσαι λέξεις:
 ἀκτις, προφωρά, στίμα, δραχμή, παλαῖω
 'Εστίαλὴ ὑπὸ τοῦ Ταταρινοῦ τῆς Τουρκωνίης [E]

174. Φωνηεντολόπιον.
 Βθ—μβ
 Κλ—κ—γγκ
 'Εστίαλὴ ὑπὸ Νικολέου Κ. Λιναβίλλα [E]

175. Γριφώδης ἀκροστιχίς.
 Τὰ ἄρκατα γράμματα τῶν πέντε λέξεων, τὸς ὁποῖος ἀρτσκεῖ τις, λῶον τὸν γρίπον σχηματίζουσι τὸνομα ἀρχαίου θεοῦ:

'Εστίαλὴ ὑπὸ 'Ὀλλιος τοῦ Γρακίτιος [EE]

176. Μαγική Εἰκόνη
 Ζητεῖται ὁ Κορ Φιλοσοφικός ὁ κεκρυμμένος εἰς τὴν Μαγικὴν Εἰκόνα τοῦ σημερινοῦ φυλλαδιοῦ (σελ. 120). Νὰ ζωγραφί θῇ ἀπλάως ἐπὶ τοῦ Χάρτου τῶν Λύσεων, ἄνευ περιγραφῆς.

ΛΥΣΕΙΣ
 τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῶν φύλλων 4 και 5.

36. Πανικός (Πᾶν, ι, Κῶς) — 37. Ἄνθραξ (ἂν, Θράξ) — 38. Ἀθανάτος-Θάνατος. — 39. Πίσσα Ἄσπις. — 40. Ἴος-Ἴός. — 41. Τὸ ἄλας.
 42. ΠΟΘΟΣ 43 44 1. **Ἥιτα**, Ἡρα, ὄρα, ὄρας, ὄρος, ὄρος, ὄρος, οἶνος, οἶκος, Νίκος, ΣΑΛΟΣ ὄνος, οἶνος, οἶκος, Νίκος, Νίκης, Νίκη. 2. Ἄσπη, λῆ, λῶα, ρῶα, ρῶα, Ρέα, νέα, νᾶ, ἀνά, ἀρά, χαρά.
 ΜΟΝΑΣ

— 45. Μέσα 'εἰς τὰς σάκκας (θυμάμαι ΣΥΣΤΙΣΑ ΚΑΛΕ...) — 46. Καινούργια γνῶσι, να σ' εἶχα πρῶτα. — 47 51. Γινόμενης τῆς ἀντολλαγῆς διὰ τοῦ κληνέτου ὀρή, σχηματίζονται αἱ λέξεις: **στοργή, γῆρας, ὄρη, γηραῖος, προσαγή.** —

52. ΑΒΡΑΑΜ-ΝΕΑΙΡΑ-ΔΑΚΜΑΝ ('ΑΝΑ-κρέων, ΒΕΛασμα, ΡΑΚή, ΔΙΜος, ἌΡΑτος, ΜΑΝη)

53. Ἴταλῖα (ἦτα, Λεῖα). — 54. Ὑπνος-Ἵ-Υ-μονος. — 55. Νεκρός, Νεκρός. — 56. Τα βιβλίον.
 57. ΝΟΡΟΣ (ΒόσΠΟΡΟΣ)
 ΓΡΑΙΑ (ΤαυΓΡΑΙΑ)
 ΤΡΟΦΗ ('ΑναΤΡΟΦΗ)
 ΠΑΘΟΣ (Καρ ΠΑΘΟΣ)
 ΣΟΡΟΣ ('Ὀλυμπος ΟΡΟΣ)

58. Ἡ ὄρα, ὡς ὄρα τοῦ ἔτους και ὄρα τοῦ ἡμερονυχτιοῦ. — 59 61. 1, Κωστίς. 2, Ἄννα, 3. Νίκος. — 62. ΔΙΑΚΟΣ ('ΑρΙΑ, — 63. Ὅσα γλαυξ, ΕΚάθη, ἀνοῖξ, Σελήνη) — 64. Ὅσα εἶσαι πάντα φαίνου, και κομμάτι παρακάτω. —

64. Ἄπορτα. — 65. Ὁ ἐποψ εἶνε δίπουν.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας και ὑπὸ τοῦ Οἴκουμινικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον και χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
 Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
 Δι' ἀσυνδρομαί ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός και εἶνε προκληρωτάει δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΗΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 'Ἐν 'Ελλάδι λεπ. 13. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
 Ὁδὸς Αἰδίου, 117, Ἐναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης
 Ἐτος 22^ο. — Ἀριθ. 15

Περίοδος Β' — Τόμ. 7^ο. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 Ἀπριλίου 1900

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία ὑπὸ ANDRE LAURIE.]
 (Συνέχεια· ἴδτε σελ. 117.)

— Οἱ δρόμοι εἶνε φοβερά ἀνώμαλοι· ἀλλοτε πρέπει να προχωρήσῃ κανεὶς διὰ μέσου τῆς κοίτης ἀπεξηραμένου χειμάρρου, ἀλλοτε πρέπει να καταβῇ ἀπὸ τὴν ἀμαξάν και να περῶν τὸς τροχοῦς διὰ να ἀναβῇ ὕψηλον ἀνήφορον, ἀλλοτε πρέπει να κόψῃ ἕνα κολοσσαῖον κλάδον ὅστις φράττει τὸν δρόμον...

— Πόσον διασχεδαστικώτερα και ποικιλώτερα εἶνε αὐτὰ ἀπὸ τὴν μονότονον ἔκτασιν τῶν τροχιῶν τοῦ σιδηροδρόμου, τὸν ὁποῖον φαίνεται ἐπενόησαν ἐπίτηδες, διὰ να κάμουν τὸν κόσμον ν' ἀποστραφῇ τὰ ταξείδια! εἶπεν ἡ λαΐδη Θεοδώρα...

— Καὶ ἐν ᾧ ἐτοιμάζεται κανεὶς μετὰ τὸν δρόμον τῆς ἡμέρας ν' ἀναπαυθῇ, βλέπει εἰς τὴν λάμπην τῆς σελήνης καμμίαν οἰκογένειαν λέόντων!..

— Μῆτε λέξιν παραπάνω! Σᾶς ἀκολουθῶ εἰς τὸ Μασσαιχώριον, ἂν, ἐννοεῖται, δὲν σᾶς διδομεν ἐνόχλησιν.

— Σιγά, σιγά, καλὴ μου φίλη, πρὸς Θεοῦ, μὴ βιάζεσθε τὸσον... Καὶ πῶς θὰ ταξιδεύσωμεν; με τὴν βωδάμαξαν;

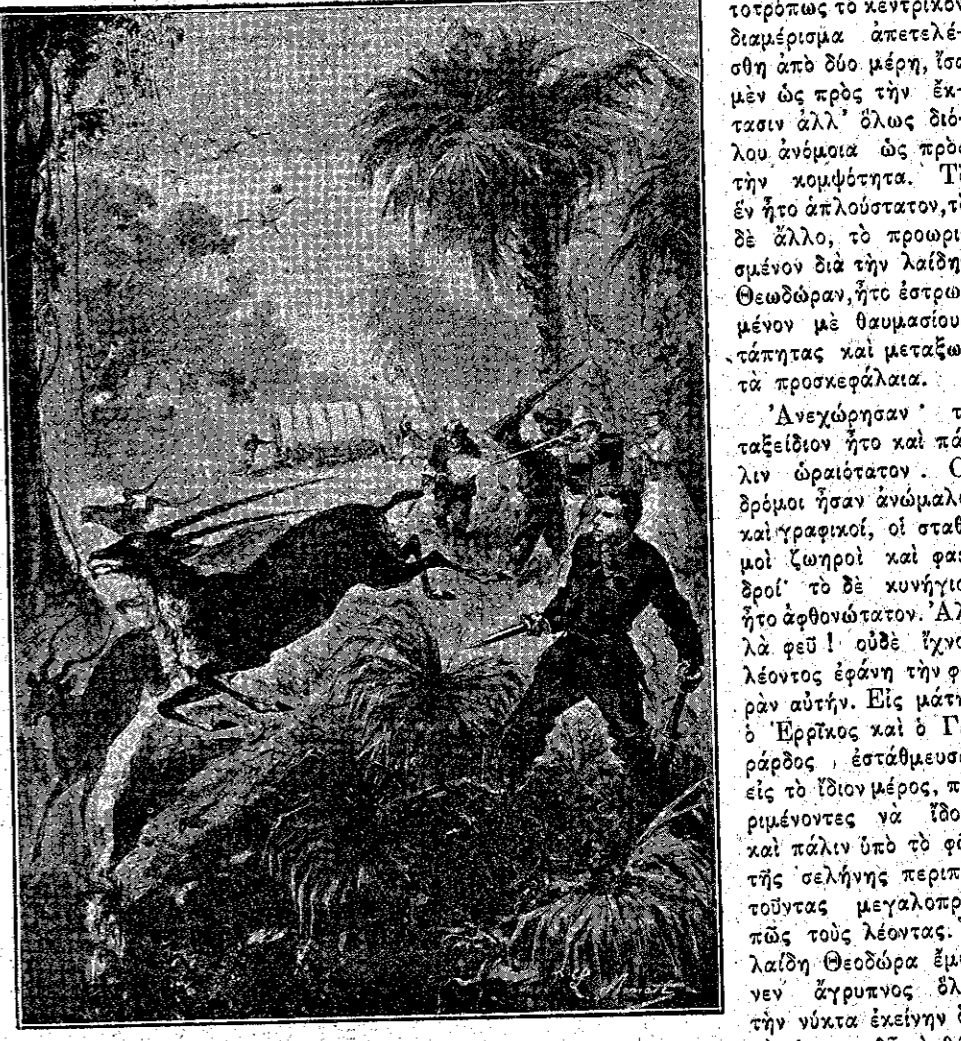
— Δὲν εἶνε τόσον κοπιαστικὸν ἔσον νομίζεις κανεὶς, εἶπεν ὁ Ἑρρίκος τὸν παλαιὸν καιρὸν οἱ βασιλεῖς ποῦ ἤθελαν πολὺ τὴν ἡσυχίαν των, με τέτοιās ἀμάξας ἐταξιδεύσαν.

— Ἐγὼ εἶμαι βεβαία ὅτι αὐτὸς ὁ τρόπος τοῦ ταξιδίου εἶνε ὁ ὀραιοτέρος, εἶπεν ἡ λαΐδη Χιτίνος· διὰ τοῦτο, χωρὶς κανένα δισταγμόν, προτείνω να ὑπάγωμεν εἰς τὸ Μασσαιχώριον· αὐτὸ ἦτο πρὸ πολλοῦ τὸ ὄνειρόν μου.

Ἄμέσως μετὰ τὸ γεῦμα, μετέβησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διὰ να ἴδουν τὴν ἀμάξαν και προστοι-

μάσουν τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τρεῖς ἀκόμη ἐπιβάτας. Ἐβρον δὲ τὸν Μπολόλον καθήμενον ἐπὶ τοῦ κιβωτιοῦ, ἀκίνητον ὡς ἀγαλμα, με δὴνη τὴν πεῖναν ἢ ὅποια τὸν ἐβασάνιζε, διότι ἦτο ἡδὴ ἀργά. Ὁ Γεράρδος ἔστειλε τὸν ταλαίπωρον εἰς τὸ μαγειρεῖον να εὔρη τοὺς συντρόφους του.

Ἡ μακρὰ ἀμαξα ἦτο διηρημένη εἰς τρία διαμερίσματα· ὀπίσω ἦτο ἡ ἀποθήκη, ἐμπρός ἡ θέσις τῶν μαῦρων, εἰς δὲ τὸ κέντρον ἡ σκηνὴ τῶν κυριῶν. Τὸ δια-

Τὸ δὲ κυνίγιον ἦτο ἀφθονώτατον. (Σελ. 125, στήλ. γ')